

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

GVO / 2014/ 5/ .../ 26 februari 2014

Inzake   ..., wonende te ...,
                  bijgestaan door ..., advocaat,

                  verzoekende partij,

tegen   inrichtende macht ...met maatschappelijke zetel te ... ,
                  vertegenwoordigd door ..., advocaat,

                  verwerende partij.

Met een aangetekend schrijven van 20 december 2013 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van ... van 4 december 2013 waarbij de tuchtsanctie van de terbeschikkingstelling voor 2 jaar wordt opgelegd.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partij is een vast benoemd directeur aan het ... . Hij werd geaffecteerd aan het ....

Op 4 juni 2013 wordt aan verzoekende partij een nieuwe functiebeschrijving opgelegd.

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen deze beslissing.

De kamer van beroep verklaarde zich op 28 augustus 2013 onbevoegd.

Met een aangetekend schrijven van 18 juni 2013 wordt aan verzoekende partij meegedeeld dat er een tuchtonderzoek wordt ingesteld.

Met een aangetekend schrijven van 26 september 2013 werd het lopende tuchtonderzoek uitgebreid met nieuwe feiten.

Met een aangetekend schrijven van 30 september 2013 werd verzoekende partij opgeroepen voor een tuchtverhoor en worden volgende feiten ten laste gelegd:

“- Als directeur van de onderwijsinstelling hebt u zich niet op een correcte wijze gedragen in uw dienstbetrekking, en dit ten aanzien van uw collega’s, leerlingen, ouders en derden. U hebt uw meerderen en gelijken symptomatisch [lees:systematisch] beledigd en in diskrediet gebracht, dit tegenover leraars, bedienden, leerlingen en derden, volstrekt vreemd aan het schoolgebeuren. In dit opzicht kan op volgende kan elementen worden gewezen:

° op vrijdagochtend 19 april 2013 hebt u in de leraarskamer een ‘Onze Vader’ gebeden, waarbij diverse woorden werden gewijzigd in beledigende uitlatingen ten aanzien van collega’s;

° op 23 april 2013 stelde u omtrent een gezamenlijke directiebeslissing inzake de organisatie van de keuken dat hij daar niets mee te maken had, dit ten aanzien van meerdere personeelsleden;

° op vrijdag 17 mei 2013 noemde u collega-directeur ... een ‘bitch’ en een ‘heks’, dit in het bijzijn van collega ... en een leerkracht. Tijdens dit gesprek wordt de heer ... een ‘zak’ genoemd;

° op woensdag 22 mei 2013 noemde u collega ... een ‘BB’ of een ‘Bekwame Bitch’, dit tijdens een gesprek met mevrouw ... en de heer ...;

° op maandag 3 juni 2013 verliet u de directievergadering terwijl u de aanwezige leden een ‘stelletje idioten’ noemde;

° op dinsdag 4 juni 2013 spreekt u collega ... aan met de bewoording ‘sukkelke’ en wordt de heer ... een ‘leugenaar’ genoemd;

° op maandagmiddag 2 september 2013 hield u in koerstenue halt aan de lerareningang van het ... – campus ... . Hierbij stelde u in het bijzijn van collega ... en 3 leerkrachten dat uw collega ... ‘een leugenaar’ was. Collega ... werd ‘de duivel’ genoemd;

- Als directeur van de onderwijsinstelling hebt u het vertrouwen van het publiek in de onderwijsinstelling ernstig geschaad, dit o.m. door:

° De opmaak en het rondzenden van een ‘enquête’ in de loop van de week van 15 april 2013, waarbij u eenzijdig, en zonder vooraf overleg te hebben gepleegd, aan leerlingen en hun ouders verzoekt om te worden ‘geëvalueerd’;

° Het besluit van het directiecomité van 22 april 2013, waarbij werd beslist om de organisatie van de keuken vanaf het lopende schooljaar niet meer in eigen beheer te houden, op een ongenueanceerde wijze toe te lichten aan diverse personeelsleden;

° Aan niet minder dan 3000 personen, zowel leerkrachten, leerlingen, ouders als derden, die geheel vreemd zijn aan het gehele onderwijsgebeuren, te communiceren dat het dagelijks bestuur u op onwettige wijze van uw ‘bevoegdheden’ zou ontheven hebben, en u vervolgens een minderwaardige taak zou hebben opgelegd;

° Het verzoekschrift dat u bij de Kamer van Beroep neerlegde te communiceren naar externen, vreemd aan de onderwijsinstelling;

- Als directeur van de onderwijsinstelling weigert u sedert 2 september 2013 om de bij beslissing van 4 juni 2013 aan u opgelegde taken uit te voeren, dit ondanks het gegeven dat u op dat moment reeds kennis had gekregen van de beslissing van de kamer van beroep, waarbij werd geoordeeld dat het opleggen van het takenpakket zonder meer wettig van aard is.

[...] De tuchtcommissie wijst er u op dat de vastgestelde feiten aanleiding kunnen geven tot de tuchtmaatregel ontslag”

De verzoekende partij wordt gehoord op 24 oktober, 13 november en 30 november 2013.

Op 4 december 2013 wordt aan verzoekende partij de tuchtstraf van de terbeschikkingstelling gedurende 2 jaar opgelegd.

Met een aangetekend schrijven van 20 december 2013 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van 4 december 2013.

2. Over de ontvankelijkheid

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingesteld

3. Over het verloop van de procedure

Met een aangetekend schrijven van 15 januari 2014 maakt verzoekende partij een toelichtende memorie over. Bijkomend wordt de oproeping van 6 getuigen gevraagd.

Met een e-mail van 17 februari 2014 maakt verwerende partij een verweerschrift over.

Met een e-mail van 24 februari 2014 maakt verwerende partij het tuchtdossier over.

Er worden geen leden van de Kamer van beroep gewraakt.

De partijen worden door de Kamer van beroep gehoord in de openbare zitting van 26 februari 2014.

De Kamer stelt vast dat het verweerschrift ruim buiten de reglementaire termijn van 20 werkdagen na ontvangst van de memorie van toelichting is ingediend. Het stuk wordt uit de debatten geweerd.

De Kamer van beroep hoort, op vraag van de verzoekende partij, als getuigen ... .

4. Over de grond van de zaak

4.1. Verzoekende partij stelt dat het beginsel van de onpartijdigheid is geschonden doordat de vzw inrichtende macht 'zich zelf slachtoffer voelt bij deze zaak'. Daaruit zou volgen dat leden van de raad van bestuur niet hadden kunnen worden aangewezen als lid van de tuchtcommissie. Verzoekende partij ziet eenzelfde gebrek aan onpartijdigheid, of minstens een schijn van partijdigheid in het feit dat de leden van de tuchtcommissie die de beslissing hebben genomen, het tuchtonderzoek zelf hebben uitgevoerd, zodat er geen onafhankelijk onderzoeksverslag voorligt. Ook is zij van oordeel dat verwerende partij onzorgvuldig heeft gehandeld door onvoldoende aandacht te besteden aan informele gesprekken vooraleer tot een tuchtprocedure over te gaan.

De Kamer van beroep wijst er op dat de tuchtmacht toekomt aan de tot benoemen bevoegde overheid. Dat is in casu de raad van bestuur van de vzw. De statuten van de vzw laten toe dat het uitoefenen van de tuchtmacht aan speciaal daarvoor aangewezen leden van de raad van bestuur of externen wordt opgedragen, wat in dit geval gebeurde bij beslissing van de raad van bestuur van 18 juni 2013.

Het is de wettelijke opdracht van de raad van bestuur om de belangen van de vereniging te verdedigen. Wanneer de raad van bestuur oordeelt dat een personeelslid door zijn gedrag aan de vereniging en haar doelstellingen nadeel toebrengt en daarom een tuchtprocedure inzet, doet hij niets anders dan wat de wet hem opdraagt. De Kamer van beroep is van oordeel dat verzoekende partij niet aantoonbaar is dat niets in het dossier er op wijst dat de leden van de inrichtende macht en de leden van de tuchtcommissie in het bijzonder zich persoonlijk geïmponeerd zouden hebben gevoeld. Verder ziet de Kamer ook geen enkele bepaling die de tuchtverplichting er toe zou verplichten om een tuchtverslag te laten opstellen door een instantie die niet zelf de beslissing neemt. Het tuchtonderzoek moet onpartijdig verlopen en de verzoekende partij die van oordeel is dat dit niet het geval is geweest, moet dat met concrete elementen aantonen. Het middel faalt.

4.2. Dat de verzoeker niet aan zijn ambtsplichten zou hebben kunnen tekortkomen omdat de verwerende partij hem zijn functie van directeur zou hebben ontnomen, kan de Kamer niet ernstig noemen. Verzoeker is directeur gebleven en heeft het salaris van directeur blijven ontvangen. Een andere taakomschrijving of een ongelukkige kwalificatie als adjunct-directeur gegeven door de voorzitter van de raad van bestuur hebben daar niets aan veranderd. Bovendien zou ook een adjunct-directeur nog altijd aan dezelfde deontologie onderworpen gebleven zijn. Verzoekende partij toont naar het oordeel van de Kamer van beroep ook niet aan dat hem nieuwe opdrachten werden toevertrouwd die niet aan het bestuurspersoneel toekomen.

4.3. Verzoekende partij haalt aan dat bij de lokale besturen een termijn van drie maanden voor een tuchtonderzoek als ‘richtinggevend’ wordt beschouwd en meent dat hier met een termijn van vier maanden de redelijke termijn is overschreden. Ook dit middel vindt de Kamer van beroep niet ernstig. De regelgeving voor het personeel in het onderwijs bevat niet een dergelijk richtsnoer, het gaat bij de lokale besturen ook slechts om een aanbeveling en alle concrete gegevens in acht genomen, ondermeer de zomervakantie en het in rekening brengen van nieuwe feiten die zich nog daarna hebben voorgedaan, kan de termijn voor het tuchtonderzoek niet onredelijk worden genoemd.

4.4. In een zesde middel, aangebracht in de aanvullende memorie, argumenteert de verzoekende partij dat het hier niet om tuchtfacten gaat maar om feiten die zich situeren in het kader van de functiebeschrijving en de evaluatie die hoogstens tot een negatieve evaluatie zouden kunnen leiden, maar niet tot een tuchtsanctie. Zij stelt dat de verzoeker er overeenkomstig het decreet rechtspositie mocht op rekenen zijn functie te kunnen blijven uitoefenen op de vestingplaats vermeld in zijn overeenkomst van vaste benoeming van 1 oktober 2007. Door hem een standplaats in een andere onderwijsinstelling op te leggen zou de verwerende partij een recht geschonden hebben dat de verzoeker aan het decreet rechtspositie zelf ontleent. De uitoefening van een contractueel recht kan niet tot een tuchtsanctie leiden.

De verwerende partij verwijst naar de bepaling in de overeenkomst die inhoudt dat de verzoeker “kan ingezet worden voor de vervulling van opdrachten voor de totaliteit van de scholengemeenschap”. Zij is van mening dat de verzoeker daarom kon verwachten dat de standplaats kon worden gewijzigd. In een scholengemeenschap bestaande uit meerdere onderwijsinstellingen gevestigd op verschillende plaatsen, zou het vervullen van opdrachten voor het geheel van de scholengemeenschap kunnen gepaard gaan met verschuivingen in de standplaatsen van alle directeurs.

4.5. De Kamer van beroep is van oordeel dat de interpretatie van de verwerende partij ingaat tegen het artikel 31, § 6 van het decreet rechtspositie van 27 maart 1991 dat luidt: “Het personeelslid wordt benoemd bij een inrichtende macht en geaffecteerd aan een instelling of een CLB van deze inrichtende macht.” Daaruit volgt dat de plaats van tewerkstelling, anders dan wellicht in het private arbeidsrecht, in het onderwijsrecht als een essentieel onderdeel van de overeenkomst tot vaste benoeming in het vrij onderwijs. moet worden beschouwd. In het decreet rechtspositie is uitdrukkelijk bepaald dat in het vrij onderwijs een wijziging van de in de overeenkomst vermelde affectatie niet eenzijdig kan worden opgelegd (art. 31, § 2 en art. 45, § 2 decreet rechtspositie). Dit wordt bevestigd door het feit dat een nieuwe affectatie of een mutatie net als de vaste benoeming zelf aan het departement onderwijs moeten worden meegedeeld (art. 31, § 8 decreet rechtspositie).

In de op 4 juni 2013 aan de verzoeker opgelegde functiebeschrijving wordt aan de verzoeker een “uitvalbasis” toegewezen in het ... met als precisering: “Concrete verdeling over de beide vestigingen dient in onderling overleg tussen de betrokken directies afgesproken te worden.” Van de vestigingsplaats vermeld in de overeenkomst tot vaste benoeming, ... , is in deze gewijzigde taakomschrijving geen sprake meer. Voor zover de kamer kon nagaan hebben deze drie instellingen elk een eigen instellingsnummer. Wat de verwerende partij omschrijft als “uitvalbasis” of “standplaats” komt naar het oordeel van de Kamer dan ook onmiskenbaar overeen met wat in het decreet rechtspositie wordt omschreven als “affectatie”: “de toewijzing van een personeelslid aan een instelling of centrum ingericht door dezelfde inrichtende macht in een betrekking van het ambt waarin betrokkene vast benoemd is” (art. 5, 15° decreet rechtspositie).

Verwerende partij geeft, zo oordeelt de Kamer van beroep, een overtrokken interpretatie aan de bepaling in de overeenkomst waarin gesteld is dat de verzoeker ook kan worden ingezet “voor de vervulling van opdrachten voor de totaliteit van de scholengemeenschap”. Om in overeenstemming te blijven met de aangehaalde bepaling in het decreet rechtspositie moet deze clausule zo gelezen worden – zoals ze woordelijk ook luidt - dat het personeelslid vanuit de instelling van affectatie kan worden ingezet “voor de scholengemeenschap”, maar niet “in een andere instelling van de scholengemeenschap”.

4.6. Verwerende partij legt de verzoekende partij ten laste dat zij weigert de nieuwe opdrachten uit te voeren die haar door de inrichtende macht zijn opgelegd “*dit ondanks het gegeven dat u op dat moment reeds kennis had gekregen van de beslissing van de kamer van beroep, waarbij werd geoordeeld dat het opleggen van het takenpakket zonder meer wettig van aard is*” (oproepingsbrief voor het tuchtverhoor van 30 september 2013). De tuchtbeslissing is terecht veel genuanceerder: “... waarbij werd geoordeeld dat het opleggen van het takenpakket geen verkapte tuchtmaatregel uitmaakt”. Binnen de grenzen van het voorwerp van de hem voorgelegde betwisting heeft de Kamer van beroep op 28 augustus 2013 (GVO/2013/4) inderdaad geoordeeld dat de nieuwe taakomschrijving niet als een verdoken tuchtmaatregel maar als een beleidsbeslissing in personeelszaken kon worden beschouwd. Of de inrichtende macht daarmee formeel ook nog binnen de grenzen van haar beleidsbevoegdheid bleef is een vraag waarover de kamer zich toen niet kon uitspreken. Als vaststond dat het om een beleidsmaatregel ging, met name het opleggen van een nieuwe functiebeschrijving, behoorde die vraag, zoals de Kamer ook heeft aangegeven, immers tot de bevoegdheid van het College van beroep inzake evaluatie. Nu aan de verzoekende partij uitdrukkelijk een tuchtmaatregel wordt opgelegd omdat zij weigert zich te voegen naar de haar opgelegde beleidsmaatregel, is de Kamer van beroep verplicht om zelf de wettigheid daarvan te onderzoeken. Er kan immers geen sprake zijn van een tuchtfeit wanneer een

personeelslid weigert opdrachten uit te voeren die hem worden opgelegd in strijd met zijn contractuele en decretale rechten. Uit bovenstaande analyse is gebleken dat juist deze hypothese zich in voorliggend dossier voordoet. De weigering van verzoeker om de nieuwe opdracht uit te voeren is geen geldige grond voor het opleggen van een tuchtstraf.

4.7. De overige tenlasteleggingen houden in dat de verzoeker zich op een deontologisch onaanvaardbare manier heeft gedragen om zijn ongenoegen over en verzet eerst tegen het hem opgelegde takenpakket voor het derde trimester 2013, daarna ook tegen de taakomschrijving voor het schooljaar 2013-14 tot uiting te brengen.

Rekening houdend met de argumentatie van de verzoekende partij zoals ondermeer neergelegd in het verslag van de hoorzitting van 30 november 2013 houdt de kamer van beroep volgende tenlasteleggingen voor bewezen:

- op 19 april 2013 in de leraarskamer een zorgvuldig geplande parodie op het Onze Vader te hebben opgevoerd waarin de algemeen directeur wordt geïmagineerd; verzoekende partij heeft zich daarvoor verontschuldigd, wat er het in hoofdte van een lid van de directie laakbaar karakter niet van wegneemt;
- op 22 mei 2013 wordt een collega-directielid "een bitch" genoemd; het verweer dat de kwalificatie ingeburgerd was en afkomstig was van een vorige directeur blijft, in de mond van een collega-directeur, eerder onthutsend;
- op 4 juni 2013 wordt een collega 'een sukkelke' en de voorzitter 'een leugenaar' genoemd; de hevige emoties rond het indienen van een pestklacht maken de reactie van verzoeker misschien enigszins begrijpelijk, maar ze zijn meteen ook illustratief voor een onvoldoende beheerst reactiepatroon bij verzoeker;
- op 2 september 2013 wordt een collega gekwalificeerd als 'een leugenaar', een andere als 'de duivel'.

Verzoeker betwist ook niet dat hij in de loop van de week van 15 april 2013 een enquête verspreid heeft onder leerlingen en ouders met de vraag hem te willen evalueren en enige tijd later ook aangedrongen heeft om de enquête te willen beantwoorden. Verzoekende partij stelt het voor als een normale vraag om geëvalueerd te worden. De Kamer kan, in de gegeven omstandigheden, dit initiatief moeilijk anders begrijpen dan als een poging om zich te wapenen in zijn verzet tegen een wijziging van zijn taakomschrijving, waarmee hij op totaal ongepaste wijze ouders en leerlingen betreft in zijn conflict met de schoolleiding. Hetzelfde geldt voor de massaal rondgestuurde e-mail waarin hij meedeelt de gewijzigde functiebeschrijving niet te aanvaarden.

4.8. De Kamer is van oordeel dat de onder vorig nummer vermelde tuchtfeiten klaar omschreven zijn en duidelijk te onderscheiden zijn van het indienen van een klacht wegens pesten. Zelfs als de klacht over pestgedrag van verantwoordelijken in de school gegrond zou bevonden worden, blijven de genoemde feiten ernstige tekortkomingen aan de eigen verantwoordelijkheden van de verzoekende partij. Zij maken onmiskenbaar een inbreuk uit op de plicht om het belang van de instelling en het onderwijs te behartigen (art. 9 DRP), om zich in de omgang met de leerlingen, de ouders en het publiek correct te gedragen en alles te vermijden wat het vertrouwen van het publiek kan schaden (art. 11 DRP).

4.9. Nu de Kamer heeft vastgesteld dat de zwaarwegende tenlastelegging te weigeren de opgelegde taken uit te voeren niet gegrond is, moet ook de strafmaat worden herzien. De Kamer van beroep houdt rekening met het blanco tuchtverleden en is van oordeel dat een schorsing tot en met 31 juli 2014 de verzoeker moet aansporen om zich te bezinnen over zijn

reactiepatroon in conflictsituaties en beide partijen op weg kan helpen in het nastreven van een betere communicatie.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs van 28 september 2011;

Met unanimiteit:

Artikel 1:

De tuchtmaatregel van de terbeschikkingstelling van 2 jaar wordt vernietigd.

Met unanimiteit:

Artikel 2:

De tuchtmaatregel van de schorsing tot en met 31 juli 2014 wordt opgelegd.

Brussel, 26 februari 2014

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer R. VERSTEGEN, voorzitter;

Mevrouwen A. DE MARTELAERE, A. VERRETH en S. WALSCHOT en de heer M. KEPPENS, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw H. LAVRYSEN en de heren L. BRUSSEEL en P. VERCRUYSSSE, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw K. DE BLEECKERE, secretaris.

Mevrouw A. De Martelaere en de heer L. Brusseel verlaten voor de stemming de zitting.

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt de heer M. Keppens niet deel aan de stemming.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één voor elke partij en één voor het dossier van de Kamer.

De secretaris,
Karen DE BLEECKERE

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN